

Про можливе співробітництво К. з острожанами засвідчують його тісні контакти з М. Смотрицьким. Він брав участь у випуску “Треноса” М. Смотрицького, за що був ув’язнений. Також виступав наставником цього письменника-полеміста, коли той прийняв чернецтво. М. Смотрицький, зі свого боку, надзвичайно високо цінував К. Проголосив промову (казаньє) на його похороні, а також написав “Ламент... на жалісну смерть ... Леонтія Карповича”.

Джерела та література: Маслов С. И. Казанье Мелетия Смотрицкого на честный погреб о. Леонтия Карповича. – Київ, 1908; Мицько І. З. Острозька слов’яно-греко-латинська академія (1576-1636). – Київ, 1990. – С. 93; Смотрицький М. Ламент світу вбогих на жалісну смерть... Леонтия Карповича // Українська поезія XVII ст. – Київ, 1988. – С. 131-150.

Петро Кралюк

йдеться в післямові: “А за прозбою жителен столицы великаго кна³ства литовъскаго града Вилни. Сиа кграматыка словенъска газыка з газофілакіі славного града Острога властное ючины яснѣ велможного кнжати и пна пана Константина Константиновича кнжати на Острогу, пана на Дубнѣ, воеводы Кіевъскаго маршалька земли Волынские и прочаа.

З щодробливое его мл^{ст}и ласки выдана для наоученья и вырозумѣнья бж^твенного писа^нна а за помочью хвою на несмртн^юю слов⁸ народ⁸ дом⁸ его кнжа³ско¹¹ мл^{ст}и выдр⁸кована в мѣсте Виленъскомъ”.

Публікації: Гусева А. А. Издания кирилловского шрифта второй половины XVI в.: Сводный каталог. – Кн. 1-2. – Москва, 2003. – Рис. 100.1-12 (факсиміле арк. [4-14]); Ягич И. М. Рассуждения южнославянской и русской старины о церковнославянском языке // Исследования по русскому языку. – С.-Петербург, 1885. – Т. 1. – С. 335-342, 959.

Місце зберігання: відомі 2 неповні примірники – Росія, Москва (РДАДА (з б-ки С. Медведєва); С.-Петербург (РНБ (кн. П. П. В’яземського)).

Каталоги стародруків: В помощь составителям сводного каталога старопечатных изданий кирилловского и глаголического шрифтов: Метод. указания. – Вып. 4: Предварительный список старопечатных изданий кирилловского шрифта второй половины XVI в. / Сост. Ю. А. Лабынцев. – Москва, 1979. – № 91. – С. 31; Гусева А. А. Издания кирилловского шрифта второй половины XVI в.: Сводный каталог. – Кн. 1-2. – Москва, 2003. – № 100. – С. 713; Издания кириллической печати XV-XVI вв.: 1491-1600: Каталог книг из собрания ГПБ / РНБ; Сост. В. И. Лукьяненко. – С.-Петербург, 1993. – № 92. – С. 193-194; Карапатев И. П. Описание славяно-русских книг, напечатанных кирилловскими буквами. – С.-Петербург, 1883. – Т. 1. – № 113. – С. 232-233; Книга Беларусі. 1517-1917. Зводны каталог. – Мінск, 1986. – С. 63-64.

Література: Анушкин А. Во славном месте Виленском. Очерки из истории книгопечатания. – Москва, 1962. – С. 68-69 (фото виходних даних); Зернова А. С. Типография Мамоничей в Вильне (XVII век) // Книга: Исследования и материалы. – Москва, 1959. – Сб. 1. – С. 184-186; Німчук В. В. Мовознавство на Україні в XIV-XVII ст. – Київ, 1985. – С. 69-145.

Наталя Бондар

“К^ираматика словенъска языка” (м. Вільно, 1586)

Видана віленською друкарнею Мамоничів 8 жовтня 1586 року. У рукописних списках XV-XVI ст. цей твір має називу “Іоанн Дамаскін. О осми частех слова”. Автором вважається псевдо-Іоанн Дамаскін, перекладачем тексту з грецької на церковнослов’янську мову – Іоанн, екзарх Болгарський. Надрукована за списком, отриманим з острозької бібліотеки (“газофілакії” – скарбниці).

Друк складається із 14 ненумерованих аркушів. Надруковано форматом в 4°. Набір 17-18 рядків на сторінці. Розміри 10 рядків – 82, 50 мм. Сигнатури позначені кириличними цифрами на першому аркуші зошита.

Зміст видання: арк. [4-14] – текст Граматики; арк. [14] зв. – післямова (“Бга блгаго блгодатю”). Про обставини передачі списку

БГА ВІГАГІ БАГІДАГІН .

Філіпповим життю істини винісаго икін
істка літописного града внаслідок .

Слах істматонка гавленська йзьши . Згід
днішнім залежності града філіппа відсторій
шчини юсік вільможна . Кінешти їхнія
пана константинівна константинівна кінешти
на філіппа , пана надіївна , відводи і білівськаг
маршальна земан вільможеское пречко .

З філіпповим іго міти маки видана діл
на іутінькій ймурозчільниж сіківського після
філіпповим хвом нанесміртичім ілох наро
діу дому іго пікіліко міти відміновані
відбіті віленськими .

Вінкі парожевіж ілох івгі мібо макі
ії хліб філіпп . Іца бітільві
ії діло , напаніж пребыл
мітох макія пілакін
філіпповініа сівта
ії п

Бітільвіні дому
імінніні

ШДРДГІЕ ДІАЛЕКТИКИ І ШІАПЛІНЪ

БІРГЕРАШІЛОНІ ЗМІСВИТІЛІКІВАНО.

Ктіссе ворієній місіягізмітісілікі. і Планіші
єродліблі діннагочна . лаїстів . він між дефіл
оўтаржаніщими замініті твірніт , лаїва
іті ч'есті напретынів обрізці . юко мніто
б'єті снаїтизмівів вітаківаних . дба .
оўтаржаніщів нірлішіс .

оўтаржаніщів ічть .

іто сажніт , лаїстітілікі , лаїгорадніліківіші .

Літре пішітів , лаїтреістілікі , лаїгорадн
ілікі пішітів .

Прилішіе ічть .

Платонів ічеть біль , лаїплатонів гілітів , лаїго
радн іжі гілітів ічеть біль .

ШЕІТНІМЕМА , АПОГРЕЦІКІІНТНІІ ,
АПОСЛОВІІКІІКІІЗІУМЕШІІНІІ ,
АБІ ІЗІШІБРЕТЕНІІ . І ПАКІ ПЛАТН
НЕ КІМЕНТІУМІ АБІ КІМЕНТАЦНІІ ,
ІНРІ ІЗІШІБРЕТЕНІІ , АБІ ПІПІРЛІКІІШІІ
Іті ічте іпітімема . іті ѿхримліпін іпітімем
АБІ іті снаїтизмів іцблі , вітіміті півіднів